

Houtdraaien als therapie???

Robert Piccart

In het begin van mijn beroepsloopbaan, bij personen met een handicap, heb ik het boek Zwemmen als therapie van WP M Vis (die man heette echt zo) gelezen. Dit boek werd uitgegeven in 1971 in Rotterdam door uitgeverij Lemniscaat.

Dit zette mij tijdens de lock down aan het denken: als zwemmen, wandelen, fietsen, enz. therapeutische waarden kunnen hebben dan heeft houtdraaien dit zeker ook. Ik wil het hier niet specifiek hebben over de letterlijke betekenis van het woord therapeutisch: namelijk betrekking hebbend op een genezing of een behandeling die leidt tot een genezing.

Ik wil vertrekken vanuit een ruimer uitgangspunt namelijk: therapeutisch kan volgens mij ook het volgende zeggen: meehelpende aan de verbetering van de levenskwaliteit.

De levenskwaliteit wordt onder andere bepaald door volgende elementen:

- Gezondheid, welzijn
- Groei (persoonlijke)
- Sociaal omgeven zijn

Mag ik deze 3 elementen toetsen aan het houtdraaien?

Bij ontmoetingen met houtdraaiers (beginners en/of gevorderden) valt het me op dat de houtdraaier vaak spreekt over het ontspannende van het draaien. Het houtdraaien vraagt wel inspanning maar het werkt ook ontspannend, de stress valt weg. Alhoewel een "godv..." door het atelier vliegt als er een hap komt, blijft het een ontspannende, rustgevende bezigheid. Veel draaiers kunnen het eens zijn met de stelling dat het houtdraaien een gevoel van voldoening en plezier opwekt. Voor velen onder ons is het houtdraaien ook een bezigheid die vaak de genoegdoening van arbeid vervangt of invult. Laatst vertelde me iemand: "sinds ik met houtdraaien begon, ben ik 8 kg vermagerd. Ik voel me veel fitter en beweeg meer; ik moest hier veel eerder mee begonnen zijn".

Houtdraaien vraagt naast een fysieke ook een mentale inspanning: er moeten oplossingen gezocht worden, er moet gecreëerd worden. Hoe span je op, welke vorm wordt er gedraaid, enz.? Uit voorgaande kunnen we afleiden dat het houtdraaien een positieve invloed kan hebben/heeft op onze emotionele, fysieke en mentale gezondheid/welzijn. Een kanttekening: de fysieke gezondheid kan ook (ernstige) schade oplopen door het niet toepassen van de veiligheidsvoorschriften (vb. stofmasker). Dit is en blijft de persoonlijke verantwoordelijkheid van de draaier.

Op de maandelijkse vergaderingen van de gilde (nu even niet omwille van het virus) en in de ontmoetingen van draaiers buiten de gilde valt het op dat er veel uitwisseling is van kennis en vaardigheden. De houtdraaiers blijven op deze manier elkaar steeds opnieuw motiveren tot het ontwikkelen van de eigen kennis. De eigen inzichten en vaardigheden zullen hierdoor steeds een bredere basis krijgen. De eigen prestaties zullen kunnen verbeteren. De ontmoetingen met de collega-draaier creëren steeds opnieuw mogelijkheden, gelegenheden en leermomenten om het zelf ook beter te doen. Vaak hoor ik zeggen: "ik leer steeds bij" of "een mens is toch nooit te oud om te leren". Het voortdurende open staan voor het opdoen van kennis en vaardigheden zal naar een groei leiden. De kennis en vaardigheden beperken zich niet tot het gebruik van de beitel en draaibank. Andere vaardigheden en inzichten worden ook aangesproken: vormgeving, creativiteit, ruimtelijk inzicht, werken naar het eindproduct.....

Sommige houtdraaiers vertrouwen me toe dat het opdoen van deze technische kennis en de andere vaardigheden

ook een positieve invloed heeft op hun persoonlijke groei. De persoonlijke competentie, (zowel op vlak van het vermogen om nieuwe kennis op te doen als op sociaal en praktisch vlak) neemt toe.

De vergaderingen van de gilde kwamen al even ter sprake. Hier ontmoeten we collega's draaiers. Kleine groepen draaiers organiseren zich om samen te draaien en om van elkaar te leren. Dit zijn maar enkele voorbeelden van het ontstaan van sociale netwerken. Binnen deze netwerken ontstaat er een ondersteuning van elkaar (raad geven, advies, emotioneel,). Er ontstaan relaties met leveranciers (de winkels waar we ons materiaal kopen), klanten (mensen die onze draaiwerken krijgen/kopen), leerlingen (aan wie we onze kennis doorgeven) en collega's (met wie we overleg

plegen en uitwisseling van kennis doen). Het omgaan met elk van deze genoemde relaties vereisen hun eigen vaardigheden (ook hier zit een leerproces, een persoonlijke groei in)

De aanwezigheid op markten, beurzen en andere gelegenheden duiden op een deelname van de draaier aan het maatschappelijke leven.

Terug naar de vraag: houtdraaien als therapie??? Het houtdraaien heeft onmiskenbaar verschillende elementen in zich die de levenskwaliteit van de persoon kunnen verbeteren. Vanuit het ruimer uitgangspunt kunnen we stellen dat houtdraaien een therapeutische waarde kan hebben.

Volgens mij kan het houtdraaien ook aangewend worden in de letterlijke betekenis van therapeutisch: gericht op het genezen of als behandeling leidend tot genezing. Dit is echter een materie die ik overlaat aan de mensen die hiervoor bevoegd zijn.